

Selmeczbányai Hetilap

VEGYES TARTALMÚ HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61/III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számítottak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Közegészségi állapotunk a múlt félévben.

A városi anyakönyvvezetői hivatal az 1897-ik év első feléről lezárta városunk területén a népesedési mozgalmat, nem érdektelen, ha a statisztika által adott számokat röviden mérlegeljük.

Első sorban látjuk, hogy született ez év első felében összesen 327 és elhalt 275, tehát 52-vel több született, mint halálozás történt. Az egyes anyakönyvvezető hivatalok szerint a születés és halálozás a következőképp oszlik meg: a belvárosi anyakönyvvezető-hivatalban bejelentett 194 születés, 192 halálozás, a szaporodás 2; Belsőbányán és Györgytárnán született 47, elhalt 26, a szaporodás 21; Hodrusbányán született 48, elhalt 29, szaporodás 19; Steffultón született 38, elhalt 28, szaporodás 10; azaz a város egész területén a szaporodás 52 s ehhez a belváros 2-vel járul, holott a lakosság száma kétszer annyi, mint a többi anyakönyvi kerületekben.

Ezen szám határozottan kedvezőtlenül szól a belváros egészségügyi állapotára. De nemcsak ezen évben volt ily rossz statisztikai adat, ez már évek óta ily következetességben folyik, azaz a belváros területe a külterületekkel szemben az egészségre kedvezőtlenebb.

Belsőbányán és Györgytárnán az abszolút szaporodás 21-et, Hodrusbányán 19-et, Steffultón 10-et tett ki; tehát Belsőbányán és Hodrusbányán 10-szer nagyobb volt a szaporodás a belvárossal szemben, holott egyik-másik hely lakosságának száma legalább is 6-szorosa kisebb, Steffultón ellenben a szaporodás 5-szeres volt nagyobb.

A statisztika még egyebet is mutat és pedig, hogy a gyermekhalandóság ijesztően nagy, az összes halandóságnak csaknem a felét teszi ki. 0-7 éves korig elhalt a belvárosban 93 gyermek, az összes halálozás 192; Belsőbányán 13 gyermek, az összes halálozás 26; Hodrusbányán 9 gyermek, az összes halálozás 29; Steffultón 21 gyermek, az összes halálozás 28.

Ezen számok ijesztően nagyok. Magyarország területén a gyermekhalandóság az összes halálozásnak $\frac{1}{3}$ -ad részénél valamivel többet tesz ki, míg Selmeczbányán a halálozás fele a gyermekkorra esik; ezen tapasztal-

lat azt mutatja, hogy a csecsemő és gyermek a szülő részéről a gyermeket megillető gondos ápolásban nem részesül, ezen hanyagság okozója a bajnak.

Selmeczbányán nagy a nyomor, a mindennapi kenyér megszerzésének gondja egyformán nyomja a férfi és nő vállait is; a férfi nagyjából a bányáknál, az anya ellenben a dohány-, cipő- és kötő-gyárban foglalkozik s így a tehetetlen gyermek alig részesülhet a nap egy részében kellő gondozás és megfelelő táplálkozásban.

A gyermek életképessége és jövő fejlődésére az anya egészségi állapota és a terhes nő foglalkozása is nagy befolyással van; a statisztika itt is szomorú állapotokat mutat, halva született 17 és korán született 3 gyermek, tehát összesen 20 rossz születés, azaz az összes születéseknek $\frac{1}{16}$ -od része.

Járványos és fertőző betegségben elhalt összesen 19, ezek közül gyermek fertőző betegségben 15.

A gyermekek gondozás hiányosságát és rossz táplálását mutatják a következő halálozások: gyermekhasmenésben elhalt 2, angolkórban 6, gyermekaszályban 17, hörgős lobban 4, görcsökben 21; rossz egészségügyi viszonyokra utal a gyermekkorban 5 görvélyes és 5 agyhártyalobos halálozás is; tehát 60 halálozás közül legalább is fele gondos nevelés és jó táplálkozás mellett elkerülhető lett volna, nemkülönben a 20 korai születésnek fele, s így a gyermekhalandóság 40-nel megkisebbithető lett volna!

Ezen nagy gyermekhalandóság felett nincs mit csodálkozni, ha csak a dohánygyári munkásnőket vesszük tekintetbe; a gyermekágyas nő 6 hétig mentetik fel a munkától, sokszor csak a szülés megtörténte után marad ki a gyárból, pedig tudvalevő dolog, hogy a terhes nő már terhességének utolsó 2-4 hetében nyugalmat és kiméltetést szükségel, nemkülönben a 6 hetes idő az újszülött ápolása és megerősödésére és az anyának egészségére és munkaképességére visszanyerésére csak némely kedvező esetben elégséges, a legtöbb esetben teljesen elégtelen és nagy veszélyt rejt az újszülöttre nézve.

Nagyon jó eredménnyel volna ugy az anya, mint csecsemőjére, ha a terhesség utolsó 3 hetében és a

pokolban! Nem, nem angyalok ők, — ördögök! Nincsenek arra teremtve, hogy különbség nélkül boldogítsák az embereket. Az a gyönyörű kis leányka ott a bolthajtásos ablakban sincs arra teremtve. Ő is szívének ártatlanságával, kéklő szemének szelíd tekintetével és eperajkának kedves mosolyával majdan csak egy embert fog boldogítani, és ezernek a keblét a bű, a fájdalom víperáival fogja elárasztani. Éppen úgy, mint az ördög, a sátán, a Lucifer. Bizonyára a Lucifer is boldogítja hitvestársát. Hiába! Hasonló a leányok szerepe a Lucifer szerepéhez! Nem, nem angyalok ők, — ördögök! . . . De én mégis csak angyalkáknak fogom nevezni őket addig, a míg — nőllen vagyok. S ha esetleg megnősülök, akkor már csak a feleségemet fogom angyalkának szólítani.

Arra még jól emlékszem, hogy ilyen és ehhez hasonló gondolatok közben izgatottan keresgéltem keztem valamit utitáskámban. De hogy mit kerestem benne, azt — kérem — ne kérdezzék tőlem, ugy sem tudnám megmondani. Emlékező tehetségem hűtlen lett hozzám, — cserben hagyott egészen. Úgy rémlik előttem, mintha a dédapámtól örökölt ócska kukkeremet keresgéltem volna. De azért né vegyék — kérem — szentírás szavai gyanánt szavaimat. Azokra még magam se merném reámondani az — áment. Elfelejtettem mindent, hisz egyedül csak ő volt gondolatom tárgya, egyedül csak — ő.

Utitáskámról ismert meg az a rótszakálú s galamb őszhajú fej, hogy szuplikáns vagyok.

És nagy szerenese, hogy hozzám szólott, más-különben talán — ha még tovább is olyan túltisztos

szülés után 10 héttig, tehát összesen 3 hónapig a gyári munkától felmentetnék; s minthogy a szülés természet-törvény szerinti folyamat, ha az rendben, betegség nélkül folyik le, a szülő nő ne élvezzen betegpénzt, hanem csak bizonyos összegű járulékot, mint például a magyar állam vasutak beteggyeleténél, hol 6 frt jár az asszonynak minden igazolt szülés után. Csak akkor és addig kapjon betegpénzt, ha a szülés közben vagy utána betegségbe esnék, s a betegpénz csupán a betegség tartamára engedélyeztessék. Így eljávva a szülő nőn és gyermekén is volna segítve s a betegpénztár kárt nem szenvedne.

Kívánatos volna az évek óta húzódoó ügy, a dohánygyár mellé tervezett bölcsőde felépítése; a telek meg van, a terv meg van, de ugy látszik, a pénz hiányzik. Pedig mily áldásos volna a dohánygyár mellett az ily intézet! az anya jó kezében, jó egészséges helyen hagyná gyermekét, a déli órákban meg is szoptathatná s este magával vihetné lakásába. Ily bölcsőde készítésével a kisded helyes ápolása, táplálása elterjedne a nép között s nem tartanak a csecsemő gyermeket oly tápszerekkel, melyeket annak gyomra megemészteni nem bír.

Végre rá kell mutatni a 4 hagymáz-halálózásra; ez évben nem volt járványos a hagymáz-betegség. A hagymázról tudjuk, hogy leginkább a fertőzött vízzel terjed és a szennyes talaj terjeszti.

A mely városban nagy a halálozás, ott egyuttal az általános egészség is kedvezőtlen. A lakosság egészségére nemcsak az említett gyári foglalkozások folynak be kedvezőtlenül, hanem első sorban a rossz lakás, a köztisztaság hiánya, a talaj szennyesége, a rossz ivóvíz, a hiányos táplálkozás, egészségtelen munkahelyek stb, szóval az egészség és test hiányos ápolása. Ezen sokféle tényező káros befolyása nemcsak a nagy halandóságban nyilatkozik meg, hanem rossz következményeit a lakosságra rányomja; tudjuk, hogy városunkban a munkás osztály általában satnya, a férfi nemzedék között kevés alkalmas katona-szolgálatra, a munkás gyermeke általában gyengén fejlett, sok itt a hülye, buta, golyva; a munkás osztályban rövid életűek a férfiak és hamar lesznek aggokká, munkaképtelenné.

távolból kell nézmem a földi angyalkát — ott a vastagtörzsű hársfa tövével veszítem el az eszem. És ész nélkül mit csináltam volna, mihez fogtam volna idegen világban. . . .

Elindultam tehát.

Lépek a földszinti folyósóra s — semmi nesz, semmi hang. Meglátom az emeletre vivő lépcsőzet ódon, vasrácsos ajtaját, nyitogatom s — oh fátum — hiábavaló minden fáradozásom, sehogy sem tudok a nehéz vasrácsos ajtóval boldogulni.

Mozdulatlanul, magamon kívül állottam a nehéz vasrácsos ajtó mellett. S mit csináltam volna mást?! — elmerengtem a szomorú jelenen. Azaz csak el akartam merengeni, de el nem merenghettem. Ebben is meggátolt egy vékony, női hang, mely kellemetlenül érintette fületem s vérig sebezte kesergő, fájó szívemet.

„Az urak nincsenek idehaza!” — kezdi beszédét olyan pátosszal, mintha már a nem régen megnyílt jeánygymnásiumban tanulta volna a rethorikát. S a földszinti folyosó magas meztelen falairól visszhangzott az echo: „nincsenek idehaza!” A ki pedig e szavakat mondta, az ott állott a földszinti folyosó egyik oldal-ajtájában s szintén utitáskámról ismert meg, hogy szuplikánsdiák vagyok. A szuplikánsoktól pedig jobban félnek az emberek, mint a — kolerától; azért akart ő is tőlem mindenáron szabadulni. Szobaleánynak néztem s azt mondtam neki, hogy — csitt!

S mit is csinálhattam volna mást?! — most már igazán elmerengtem a szomorú jelenen. Mert a sors anyála, mintha felvitte volna széles jökedvében

TÁRCSA.

„Nem az, nem az, a másik, a másik az én — anyám!”

— „A Selmeczbányai Hetilap” eredeti tárcája. —

Szuplikánsdiák koromban láttam meg először azt a bájos kis leányt.

Olyan gyönyörű fiziognómiája, olyan gyönyörű csókra termett eperajkaeskája volt, hogy még az angyalok is beléje szerethettek volna.

Ott állott a bolthajtásos ablak virágai között, midőn a kastélyforma házuk melletti jól gondozott uton, a vastagtörzsű hársfák bólogató lombjának üde árnyékában merengve haladtam el. Ott állott a bolthajtásos ablakban, s én azt hittem, hogy ő a mennyi angyalok seregéből való.

Kíváncsi tekintettel néztem hát a bolthajtásos ablakra s a bolthajtásos ablakban a kedves angyali lény síma arcának andalító vonásaira. Milyen bájos volt ő az ablakban! Liliom a virágok között!

Az a gömbölyű barna arc, az a gyönyörű oldott haj, azok a kéklő nagy szemek, melyekben az ártatlan szív Vesta tüze lobogott — nagyon megtetszettek nekem. Visszatértem hát s a legközelebbi hársfa vastag törzse mögé bújva, óvatosan néztem föl a bolthajtásos ablakba, az illatos virágok közé, arra a fehér liliomra, arra a földi angyalkára.

Pedig kár a leányokat angyaloknak tekinteni. Inkább ördögök ők, mint angyalok! Olyan szerepök van itt a földön, mint a milyen a sátáné a —

A statisztikának még egy elszomorító rovatára kell rámutatni; tüdőlob és sorvadásban 76 halálozás történt, a tüdősorvadás ragályos betegség, ezen betegség ellen, mint azt a tudomány megállapította, eredményel lehetne küzdeni!

X.

A bányászati és kohászati kongresszus.

Az „Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület“ f. évi közgyűlését Rimaszombaton tartja szeptember hó 11., 12., 13. és 14-én. — Az e közgyűlésen való tömeges részvételre igen lelkes hangon tartott felhívást hoz a „Bányászati és Kohászati Lapok“ f. évi 14-ik száma.

A közgyűlést megelőzőleg, még e hó 30-án az egyesület választmánya itt Selmeczen, a bányatórvényszéki épület vaskohászati szaktermében ülést tart, melynek feladata a közgyűlés programját megállapítani.

A program egyik lényeges pontját képezi a székhely kérdés.

Megemlítettük már lapunkban, hogy mozgalom indult meg arra, hogy az „Orsz. Magy. Bányászati és Kohászati Egyesület“ székhelyét Budapestre helyezze át, hol, mint hallottuk, saját épületet akarnak az egyesület otthonának berendezni. Már akkor is hangoztattuk lapunkban, hogy e mozgalmat nem helyeseljük, sőt határozottan ellene vagyunk. Azt reméltük, hogy a mérvadó körök be fogják látni, hogy e székhely-átthelyezéssel nemcsak nem tesznek szolgálatot az egyesület ügyének, de az által városunkat is tetemes erkölcsi veszteség érné.

De úgy látszik, a felvetett terv nemcsak hogy el nem ejtetik, sőt a valósláshoz közeleg. A kitűzött közgyűlés lesz hivatva e kérdést eldönteni s ezért, még mielőtt a választmány össze ülne a program megállapítására, ujjolag emelünk szót e tárgyban.

Nem látjuk be, mi indokolná, mi tenné szükségessé az orsz. magy. bányászati és kohászati egyesület székhelyének Budapestre való áthelyezését. Csak a való igazat mondjuk, ha azt állítjuk, hogy a bányászat és kohászat korifeusainak zöme itt van Selmeczbányán; itt van a bányászati akadémia szakgyűjteményeinek páratlan kincseivel, a bányák, a központi kohó; itt Selmeczen, a bányaművelés ez őshelyén leginkább van otthon az „Orsz. Magy. Bányászati és Kohászati Egyesület“ is; itt van szülőföldje, itt van az a talaj, melyen tovább fejlődhetik, felvirágozhatnak. Az egyesület szaklapjának, a „Bányászati és Kohászati Lapok“ szövege jobbára az itteni szakemberek tollából ered, itt szerkesztetik az a lap, itt jelenik meg.

Ha már most az egyesület székhelyét Budapestre tennék át, vagy itt kellene hagyni a szaklapot, vagy szintén Budapestre vinni; úgy az egyik, mint a másik eset csak hátránnyal járna, mert vagy a lap el volna szakítva a székhelytől, mi az egésznek némi feldarabolását jelentené, vagy pedig ott szerkeszthetnék, ott lennének meg ugyan a lap, de az vagy meg volna fosztva főmunkatársaitól, vagy pedig csak közvetve érintkezhetnék velők, mi által a lap csak szenvedhetne.

Otthon akarnak emelni az egyesületnek Budapesten; attól tartunk, hogy olyan „otthon“ lesz az, mint az isteneitől megfosztott Pantheon, melynek üres csarnokai szomorúan hirdetik az emberek hiúságát.

a menny előcsarnokának kapujáig, de itt mintha ridegen elfordult volna tőlem s oda lökött volna újra a sors mostoha karjaiba. És eszembe jutott a szenvedő Tantalus. Hiszen az én sorsom olyan nagyon hasonló volt a szenvedő Tantalus sorsához. Ő állig állott a vízben, hogy — szomjaznék, én meg ott állottam a földi mennyországom vasrácsos kapujánál, hogy annak küszöbét át ne léphessem s ne kerülhessek a kis anygalka mellé. Csoda-e, ha a keserűség nem nyugvó ördög izzó fogóval mardosni kezdé kesergő, fájó szívemet?!

De ime! — a merengés éjszakája tűnedezik. Már látom a hajnali sugarat, a mely derengeni kezd lelkem borus egén. A lépcsőzet puha szőnyegén lépéseket hallok, halk lépéseket. És látom azt a rőt szakálú, galamboszahajú fejet szives mosolyával felém közeledni.

A merengés éjszakája elmúlt. Bekövetkezett a remény nappala. Nyílik már az én földi mennyországom vasrácsos kapuja . . .

S szent Péter is bizonyára akként bocsátja be a mennyek kapuján keresztül az örök üdvösség honába azokat, a kiket a sors arra teremtett, hogy földi haláluk után Ábrahám védőszárnyai alatt örökké boldogok legyenek, mint most ez az áldott, jó öreg úr engem bocsát be az én földi mennyországomba a nehéz, vasrácsos kapun át. És szent Péter szavának hallatára bizonyára a Lucifer felesége és az izzó pokol fekete lakói is akként sietve fognak kotródni rideg, földalatti oduikba, mint a milyen sietve takarodott el innét az a vékony női hang, a mely olyan nagyon sebezte kesergő, fájó szívemet.

Azt kérdezzük, miért nem lehetne azt az otthonot itt Selmeczen emelni?! Nem érdemli-e meg ez az ősbányaváros, hogy a bányászati és kohászati egyesület itt építse is fel otthonát, hol nevedett, megizmosodott, honnét erejét meríti s hol eddig is otthonát találta?! Ez nemcsak méltányos és igazságos, de czélsebb is volna, mint átültetni az egyesületet jőformán idegen talajba, hol semmi sincs, vagy legföllebb nagyon kevés van abból, mi az egyesület elemét képezi: a bányászatból és kohászatból.

Nincs czélünk itt értekezést írni s azért csak a mondottakra szorítkozunk; de azt hisszük, ez is elég, hogy a mérvadó köröket kissé gondolkozóba ejtsük; feltételezzük és reméljük, hogy városunk képviselője, Farbak István, mint az egyesület tiszteletbeli tagja, kiváló szakember és mint halljuk, a székhelybizottság elnöke minden erejével azon lesz, hogy az egyesület székhelye ezentúl is Selmeczbánya legyen.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Személyi hírek.** Joerges Ágost könyvkereskedő és nyomdatulajdonos Lipeséből, hol a kiállítást volt megtekinteni, visszaérkezett. — Storch János dohánygyári igazgató 8 napi szabadságáról holnap érkezik vissza. — Dr. Kapp Jakab tb. főorvos e napokban érkezik vissza. — Jánoshegyi Wankovits Lajos tb. tanácsos, takarékpénztári igazgató kedden Karlsbadba utazik.

— **Magas vendégek Szent-Antalban.** A magja szakadt Koháry család ősi fészkeben, a régi múkin-csekkkel, bútorzattal és díszletekkel úgyszólván meg- rakott szent-antali várkastélyban ez idő szerint magas vendégek lakoznak, kiket bizonyára nem csupán a véletlen, hanem egy határozott cél hozott ide. Együtt van itt a Koburg hercegi család minden tagja. Itt van az agg *Clementina* hercegnő, XVIII. Lajos, néhai francia király leánya, a Bourbon család francia ágának utolsó sarja és a Bourbon őrjási vagyon tulajdonosnője; itt van *Koburg Fülöp*, *Koburg Ágost*, kinek gyermeke Don Pedro volt braziliai császár örökösének volt kiszemelve és a rio-de-janeiroi udvarnál nevelkedett, — *Koburg Ferdinánd* herceg, a bolgár fejedelem, *Clotild* főhercegnő és *Koburg Ameli*, férjezett bajor hercegnőnek gyermekei, — tehát az egész Koburg család. — *József főherceg* mult kedden érkezett neje *Clotild* főhercegnő kir. fenségével ide, a mikor is az indóháznál Sziitnyai József polgármester, Svehla Gyula bányaigazgató, dr. Schwartz Ottó akad. igazgató, Fekete Lajos főerdőtanácsos és Sztancsai Miklós városi főjegyző, valamint nagy számú közönség által lett fogadva. Polgármesterünk üdvözlő szavaira ő fensége röviden örömeinek adott kifejezést a fölött, hogy hosszabb idő után ismét meglátogathatta ez ősbányavárost, melynek érdekeit az őszszhaza érdekeivel együtt mindig szíven hordozta. Ő királyi fenségeiket a közönség többszörösen s lelkesen megéljenzte. A rendőrséget a fogadtatásnál Krausz Kálmán főkapitány és Androvics Béla rendőrbiztos képviselte. Az ünnepélyes fogadtatás azért maradt el, mert a főhercegi pár érkezése bejelentve nem volt. Ha ez megtörtént volna, az esetben bizonyára városunk lakóinak apraja és nagyja ott lett volna, hogy a mi szeretett *József főhercegnőnk* láthassa. A tűzoltóság is kivonult volna, hogy az országos tűzoltó egyesület magas védnökét tiszteletteljesen üdvözölhesse. De minden jel arra mutat, hogy ő fenségeik maguk akarták, hogy az ünnepélyes fogadtatás elmaradjon. Ő fenségeik nyomban megérkezésük után a szentantali várkastélyba hajtottak. — *Ferdinánd* bolgár fejedelem mult csütörtökön érkezett ide; érkezésénél jelen volt Krausz Kálmán főkapitány és Androvics Béla rendőrbiztos, kik a fejedelemet a város határáig kísérték, hol

És tudni akarják — ugyebár? — hogy az a rikácsoló, kellemetlen hang kinek a hangja volt?! Hja, azt én csak nagyon későn tudtam meg, s azért önöknek is csak későbbem mondom meg.

De azért ne féljenek! Nem fogom önöket sokáig fásztani száraz elbeszélésem unalmas elmondásával. És, hogy a lehető legrövidebben mondhatom el a mondanivalómat, a bájos kis lánykával való ismeret- ségem megkötéséről egyetlen egy szóval sem teszek említést. Hanem oda vezetem most önöket, a hová engem az a kis anygalka elvezetett: a kastély virágos kertcskéjébe. Velünk jött ki az öreg úr is. Ő az árnyas lugásban telepedett le, mi meg járkáltunk a virágok között. Beszélgetésünk tárgyát a virágok képezték. Minden virágnak volt egy kis története, históriája. S én sokkal nagyobb élvezettel és figyelemmel hallgattam a virágok históriáját e mosolygó eperajakaról a kastély virágos kertcskéjében, mint hallgattam a népek históriáját tanárain komoly ajakáról a helybeli lyceum kemény padjaiban. Minden virágról tudott mondani egy pár kedves szót, — kifogyhatatlan volt a virágok szépségének magasztalásában, nem is tudva, hogy a legszebb virág — ő maga.

„Apuskám! — itt a mama; bemutatjuk neki új vendégünket“ — szólalt meg egyszerre a két eperajak a lugas felé fordulva.

S csakugyan két női alak lépett be a kertecske vasrácsos ajtaján. Az egyikben azonnal felismertem azt a szobaleányt, a kinek egy jó félórával ezelőtt azt mondtam, hogy — csitt! A két majdnem egyforma csinnal és egyszerűséggel öltözött női alak lassú lép-

a fejedelem megállítván kocsiját, e diszkisértelet leereszkedő nyájassággal megköszönte. — Végül fel- említkük, hogy a bolgár fejedelemné, *Mária Lujza* hercegnő *Boris és Cyrill* kis hercegekkel szintén a szentantali várkastélyban vannak, mely várkastélyt e családi összejövetelre azért szemelték ki, mivel az az összes koburgi kastélyok között — még az Ebenthalit sem véve ki — a legnagyobb és a legtöbb lakos- tályllyal bír. *Clementina* hercegnő és a *Koburg hercegek* tegnap, szombaton reggel, *József főherceg* és neje *Clotild főhercegnő* ő királyi fenségeik pedig ugyanaz nap délután, a bolgár fejedelem pedig az nap este utaztak el. *Ferdinánd* bolgár fejedelem elutazása előtt Krausz K. főkapitányunkat megszólította és nagy érdeklő- déssel kérdezősködött városunk viszonyairól, hogy mennyi a lakósága, hogy municzipium-e még, hogy emelkedik-e a bányászat és erdészet. Azután dicsérte az erdészetet és örömeinek adott kifejezést a fölött, hogy egykori otthonának (meine Heimath) üde levegőjét, ha csak rövid ideig is élvezhette és hogy azt gyerme- kei szent-antali tartózkodásuk alatt még egy hónapig fogják élvezhetni. Kérdezősködött ezután Goldbrunner Sándor nyug. főispán felől. Főkapitányunk a fejedelem minden kérdésére megadta a kellő választ és az agg Goldbrunner mondván, hogy daczára 87 éves korának még most is bot nélkül jár, ezt a fejedelem örvende- tesen vette tudomásul. *Clementina* hercegnő is meg- szólította főkapitányunkat és francia nyelven megkö- szönte a figyelmét.

— **Clement Gyula, Selmeczbánya város főszám- vevője meghalt** f. hó 18-án, életének 49-ik évében, hosszas szenvedés után. A családon kívül a városi tisztviselői kar is gyászjelentést adott ki boldogult, ér- demes tagjának haláláról. Özvegyén, nyolcz gyermekén és két testvérén felül számos rokon, jó barát és ismerős gyászolja az elhunyt derék férfit. *Clement Gyula* maradandó érdemeket szerzett magának a vá- rosi számvétség újjászervezése és a városi vagyon- kezelés ellenőrzése körül. Ismeretes volt egyenes nyílt jelleméről, melyet azok, kik közelebbről nem ismerték nemes, emberbaráti, igazságos érzületét sok esetben félremagyarázták és nyerseségnek tartották nyílt modor- rát. De, kik jól ismerték őt, tudták mily nemesen gon- dolkozó és érző mag lakozik e burok alatt. Elhunyt nagy vesztesség városunkra nézve, melynek érdekeit tőle telhetőleg előmozdítani iparkodott, de nagy vesz- leség nagy számú családjára nézve is, mely benne fentartóját veszítette el. Hinni akarjuk, hogy városunk, tekintettel a boldogultnak szerzett érdemeire, a hát- ramaradt özvegyt nyugdíján fölül bizonyos gyermek- nevelési pótlékban és segélyben is részesíteni fogja. — Temetése nagy részvét mellett mult kedden ment végbe. A temetésen részt vett a gyászoló családon, hivatalos testületeken és egyleteken felül nagy számú közönség is. A sir fölött Händel Vilmos főesperes egyházi, Vö- rös Ferencz tb. főjegyző pedig megható bucsu beszé- det mondott.

— **Kitüntetés.** Megérdemlett kitüntetés érte *Krause József* polgártársunkat, e mennyiben a milleniumi ki- állításnál általa kiállított műtárgyak művészi kivitelének elismeréséül az olasz „Regia Akademia della Stella d' Italia“ — művészeti akadémia Chietiben tagjául vá- lasztotta és az erről szóló diszoklevél e napokban érkezett a kitüntetett kezébe. *Krause József* polgár- társunk képfaragó, aranyozó, festő és templomberen- dezési műintézele immár az ország határain kívül is elismerést érdemelt ki.

— **Eljegyzések.** *Aschner Vilmos* ujonnan kineve- zett orsovai erdész eljegyezte Pellion Mihály beszer- cze-naszódi polgármester és kir. tanácsos bájos leányát, *Friczikét*. — *Schusztar Kálmán* selmeczi cipésmester jegyet váltott *Urbáni Etelka* kisasszonnyal, Chrien Károly polgártársunk fogadott lányával.

— **Új levélgyűjtő szekrények.** Jó ideje annak, hogy felszólaltunk a régi, rozsz postaszekrények szapo-

tekkel közeledett felénk. A szobaleány arca komor, hallgatag. Mintha érezném most is a mérges nyilakat, melyeket dühös szeméből reám szórt. A másik is szóltanul közeledett ugyan, de *mosolygó* arcczal.

Én s a kis anygalka szintén feléjük tartottunk. S arra még egészen világosan emlékszem, hogy egy pár esztendővel későbbem — katonakoromban — a kassai barakkokban Mádi Kovács előtt sem lépkedtem oly kimérten a „Defilierung“ alkalmával, mint ez alka- lommal.

Bemutattam magam s a mosolygó arc tulajdo- nosának — kezet csókoltam. A másikra rá se hederít- tettem. Mi közöm — gondoltam magamban — a szobaleányhoz.

Midőn már a bemutatás sablonszerűségén ke- resztül estem s a bájos kis leány gömbölyű arczára tekintettem, — elhültem. Halovány-piros volt az arca. Nem is gyanítottam, hogy az én boldogságom napjá- nak alkonypirja ez.

De a kéklő nagy szemekben rengedező könnyesepp mindent megmagyarázott. Jól sejtettem, hogyha az a két csókra termett eperajak most szólani akarna, bizonyára azt mondaná: „nem az, nem az, a másik, a másik az én — anyám!“

Hja! — ki tehet arról, hogy éppen az a másik volt a szobaleány, kinek kezet csókoltam.

X. Y.

ritásáról. — Akkorjában, közönségünk jogos kíváncsi iránt mindkora oly dicséretes előzékenységet tanúsító postafőnökünk kijelentette, hogy az új szerkezetű szekrények használatba vételét türelemmel várjuk be. Erre mi is kijelentettük, hogy türelemmel fogunk várakozni. És valóban e türelem rózsát, ez eselben új szerkezetű levélgyűjtő szekrényeket teremtett, mert ezek a múlt napokban a fővárosi postai-gazgatóság által megküldettek és már is kifüggesztettek. Az új szekrények igen diszesek és a mi fő, felette praktikusak. Fogadják szívesen ez alkalomból is derék postafőnökünk, valamint a fővárosi postai-gazgatóság e város közvéleményének teljes elismerését.

— **Uj országos főerdőmester.** *Soltz Gyula* miniszteri tanácsos, országos főerdőmesterré lett ő felsége által kinevezve. Őszinte szívből üdvözljük e szép polczon erdészakadémiánk egykori jeles, tudós tanárát és kérjük, hogy széles hatáskörében egykori lakhelyének, Selmezbányának érdekeit is hathatós figyelmére méltassa.

— **Rendőri hírek.** *Razzia.* Rendőrségünk e napokban a belvárosban erős razziaikat tartott és pedig úgy, hogy este 9 óra után egyszerre 4 járőrrel meglepte az összes koresmákat, pálinkamérésüket, szállókat és más nyilvános helyeket, valamint a nagyobb istállókat is, a hol a helynéküli csavargók szoktak éjjelre meghúzódni. A razzianak meglehetősen számú foglalkozás nélküli egyén letartóztatása és egy pár hazárdjátékos tetten érése volt az eredménye. — A foglalkozás nélküli csavargók e héten lettek illetőségi helyükre tolonczolva, egyesek pedig még vizsgálat alatt állanak, illetve miután minden okmány nélkül találtattak, illetőségük nyomoztatik. Csak a jelenleg az itteni építkezéseknél alkalmazott cigányokkal nem lehet rendbe jönni, mert igaz ugyan, hogy ezek nappal dolgoznak és így itt is kell lakniuk a városban, vagy a város végén, de azért ezek mégis veszedelmesekek, különösen a baromfira és más könnyen elszállítható ingó jószágra; — de hát hiába ezen ez időre nem lehet segíteni. A razzia alatt sok érdekes epizód is történt, így például: beállít a rendőrfőnök egy koresmába és már az ajtóban hallja belülről, hogy „reszto” — no itt huszonegyeznek! — nosza legott lefoglalják a bankot (17 kr!) és a kártyát (kétféle hátú) és felírják a huszonegyezők 3 kocsis nevét, mire ezek egyike megszeppenve mondja: „kérem iszen mi nem huszonegyezünk, csak ferblizünk”. — Vagy például: egy nagy istállóban fekszik a földön szépen egymás mellett 5 férfi és pompásan alusznak, a rendőrség felébreszti őket egyenkint és igazolásra hívja fel őket, mire az első azt mondja: „kérem én holnap lépek X. urhoz szolgálatba, mint kocsis, itt a könyvem” — helyes volt a válasz a könyv megvizsgálása után; „hát te ki vagy”? kérdik a másiktól, a ki álmából felriadva és a sok fegyveres ember láttára megijedve ugyanazt válaszolja, amit az első; ettől pedig neki bátorkodva a 3-ik és 4-ik és ugyanazt a feleletet adja: „ejnye, de sok kocsis” lesz holnap X. urnak” mondja a vizsgáló rendőrliszt és szépen bekisérteti a négy ifjúrát, a kik a rendőri zárkában reggel megmondolván a dolgot, másnap reggel szépen bevalóttak, hogy bizony ok X. urat nem is ismerik és csak hirtelen mentségül mondogatták, hogy ha az egyik lehet X. ur kocsisa, éppen úgy lehet a többi is. — Elővezettek éjjel 10 órakor egy elegánsan öltözött és arany orálánczczal ékeskedő urat is, a ki alaposan tántorogva sorra megállította az utcán sétáló azon közönséget, a mely a „Hungária” cigányzenéjét hallgatta; „hát barátom, maga miért állítgatja meg az utcán az egyséket?” kérdik tőle „nye vim uherszky” volt a válasz; megkérdezték tehát tőle tótul, „hát azért kérem, mert ez nekem szokásom és Csehországban is így teszek” és ezzel nagyokat köpködött jobbra-balra, a mire rendre utasítatván kedélyesen feleli: „de kérem hát hiába, a mi ki kívánkozik, annak ki kell jönni; én szenvedélyes dohányos vagyok és most az ur szivarozik, nekem pedig most nem lehet, hát így a nagy vágyakozástól a nyál összefut a számban, ennek pedig ki kell menni”. — Azon kérdésére, hogy ki ő és hová való? büszkén felelte „én cseh állampolgár vagyok és Magyarországon is van annyi jogom, mint az urnak.” De hát azért daczára a sok jog ismétlésének, hűvösre tették, a honnan másnap reggel teljesen kijózanodva került ki és valódi cseh állampolgári alázatossággal szánta és bánta előző napi kedélyeskedését annyival is inkább, mert ő azt állítja, hogy ő ur és nem holmi rongyos csavargó. — Mi részünkről örülünk az erélyes razziaoknak, mert bizony nagyon sokan látogatják városunkat, a kik csak veszedelmünkre vannak. — *Csendélet Bálbányán.* Ifj. Foltán Ignác és Lupták Mária bálbányai lakosok f. hó 20-án özv. Lupták Jánosné annyira összeverték, hogy az járn sem bírt. Ezután a házból az utcára dobták ki s mindezt azért tették, mert őket egy kihágásuk miatt elárulta. Az összevert asszony a bálbányai pásztorházba helyzetetett el ideiglenesen, honnét a bálbányai rendőrbiztos jelentésére a r.-kapitányi hivatal a városi kórházba szállította, hol mult csütörtökön meghalt. A bosszuálló házaspár ellen a vizsgálat folyamatba tétetett. — *Baleset.* Bálbányán Asztl Károly, Szrnka Mihály szolgálja f. hó 23-án a kőbányában egy töltényt lopott el, melyet azután oly szerencsétlenül sütött el, hogy balkeze három ujját és tenyerét a szósoros értelmében szétromosolta. A városi kórházban ápoltatik. — *Eltűnt leány.* Didi Antalné szent-antali cigányasszony 14 éves Teréz nevű leánya az itt időző esztergomi zenekar tagjaival ismeretséget kötve, néhány napig velük volt s f. hó 18-án nyomtalanul eltűnt. A rendőrség ez érdekes ügyben erélyes vizsgálatot indított.

— **Balog Antiné József főhercegnél.** Az öreg néhai Sági Balog Jancsi sokszor részesült abban a szerencsében, hogy József főhercegnék muzsikálhatott és vele cigánynyelven beszélhetett. Nem csoda tehát,

ha az elhalt öreg muzsikusknak immár szintén előreladott koru leánya Balog Anti kiscigordonkás felesége felhasználva a mostani alkalmat, lement Szentantálba és egy cigánynyelven irt levélke kíséretében forgácsból önmaga által készített igen csinos virágcsokrot küldött ő királyi fenségének. József főherczeg kijött az előszobában várakozó Antinéhoz s hozzá cigánynyelven néhány szívélyes szót intézett és a boldogságtól fáradozó asszonyt meg is ajándékozta.

— **Coburg Ferdinánd herczeg a selmezi fémkohóban.** A bulgár fejedelem pénteken július hó 23-án d. u. 4 órakor váratlanul megjelent a selmezi fémkohóban, hol Krutkovszky Károly kir. bányatanácsos Mihalovich Elek és Farbaky Gyula kir. mérnökök kalauzálása mellett részletesen megtekinté a kohó üzemét. Különösen érdeklődött a szállópor csatornák berendezése valamint a szállópor földolgozása iránt, mely utóbbinak pörkölése épen folyamatban volt; nagy figyelemmel nézte meg a kohó tellur gyártmányait, mint ennek különös speciálitását. Tudakozódott a munkások egészségi állapota, élet módja felől, és elismeréssel nyilatkozott a megtekintett mosdó és étkező helyiségek berendezése, úgy az általában tapasztalt tisztaság és rend felül. A fenséges ur nevét a vendég könyvbe beírva, szívélyes elbucsuzás után a legjobb hangulatban 5 órakor távozott el Szent-Antalra.

— **A megüresedett városi számvéői állás betöltése** körülbelül két hónapig, mint halljuk, függőben fog maradni. Azt hisszük, hogy az egész város osztatlan közvéleményének adunk kifejezést akkor, a midőn kimondjuk, hogy ezen állást más el nem nyerheti, mint főpénztárnokunk Chauer Otto, ki szorgalmas, ügybuzgó, pontos és tehetséges, hosszabb idő óta tartó hivatalos működésével ez előmenetelt teljes mértékben az igazság és méltányosság szerint is megérdemli. De meg ezel alkalom nyújtatik arra is, hogy a pénztári és számvéveségi tisztek fokozatosan előléptethetők lesznek, mi csak buzdítólag fog rájuk hatni, mert hisz az előléptetés alkalmá nálunk oly ritka. A pénztárnoki állásra más jelölt nem is képzelhető, mint Ács József érdemes ellenőrünk.

— **A bányász és erdészeti akadémia tanári kara** évenként, mint azt annak idején megirtuk, új igazgatót választ még pedig felváltva egyszer a bányászati, máskor az erdészeti szakból. A választás tegnap szombaton délután ejtetett meg, de lapunk zártáig az eredményt megtudnunk nem sikerült. Ez alkalommal először lett egy erdészeti szaktanár igazgatónak megválasztva, a mióta csak a selmezi akadémia fenáll, mert eddig az akadémia igazgatói csak bányászok voltak. Ugy tudjuk, hogy a visszalépő dr. Schwartz Otto igazgató helyébe Fekete Lajos főerdőtanácsos, erdészakadémiánk tanárainak érdemes, tudós nesztora lesz megválasztva. Lapunk zártakor kapjuk a tudositást, hogy akadémiai igazgatóvá *Fekete Lajos*, aligazgatóvá pedig *Dr. Schwartz Ottó* lett megválasztva.

— **A klingertároi fürdőre** vonatkozó két rendbeli felszólalásunk gyors sikert eredményezett, mely azonban nem annyira a mi, mint inkább városunk közérdekében páratlan buzgalmat kifejtő Krausz Kálmán főkapitányunk érdeme. Főkapitányunk ugyanis erélyesen látott a dologhoz, személyesen járt el Svehla Gyula bányagazgatónál és Baumerth Károly ribniki zuzóml felügyelőnél, a kik a legnagyobb előzékenységgel támogatták a főkapitány törekvéseit úgy, hogy Baumerth Károly főmérnök készíti az uszoda tervét, a kinstár adja hozzá a kész anyagot akképen azonban hogy a város a fát a kinstárnak visszaszolgáltatja. Ezen felül egy gyűjtő-ívet bocsátott ki a főkapitány, az uszoda költségeinek fedezésére, mely czélra már eddig 366 frt 50 kr gyűlt össze. Az új uszoda hihetőleg már 15 nap mulva elkészül és fennen fogja hirdetni, hogy mily gyorsan lehet valamit létesíteni, ha arra valóban alkalmas ember veszi az ügyet kezébe és megnyeri a közönség támogatását. A fürdőrevonatkozólag Krausz K. főkapitány szabályrendeletet dolgozott ki, melynek a nagy közönséget is érdeklő részét alábbiban kivonatilag közöljük. E szerint a klingertároi tavon létesítendő (a szabályrendelet mint már meglevőkről beszél) két uszoda egyike kizárólag férfiak és fiuk, másika nők és leányok részére lesz; az előbbin férfi, a másikon nő lesz a fürdőszolga, kinél az egyszeri; egy személyre szóló 10 kros fürdőjegy is váltandó. Fürdőruha használatá lepedővel nőknak 6 kr, férfiaknak 4 kr. kis leányoknak 3 kr. fiuknak 2 kr. Egyévi idényjegy felnőtteknek 2 frt., gyermekeknek 1 frt. családnak 5 személyre 4 frt., Fürdőruha használat egy évi idényre felnőtteknek 1 frt., gyermekeknek 50 kr. Az uszni tanulás szabad alku tárgya az uszodaszolgálal. Azok, a kik az 1897 évben létesítendő női uszoda költségeihez legalább 5 frttal hozzájárulnak, a rendőrkapitányi hivatal által nyilvántartatnak és saját személyükre 10 évig érvényes állandó uszodai jeggyel láttnak el ezen hivatal által. A klingertároi tavon kutyákat vagy más állatot fürösztetni vagy usztatni tilos. A fürdőidény május 1-étől szeptember 30-dig tart és fürödni mindennap lehet 5 órától este 9 óráig, mi mellett megjegyvezetik, hogy déli 12 órától 1 óráig a bányamunkások ingyen fürödhetnek. A fürdőidény alatt a tó mellett állandó rendőrszem lesz, ki felügyel a rendre saját előírása szerint és szükség esetén kezeli a mentősölnakot. Ki e szabályrendelet intézkedései ellen vét, kihágást követ el s 1 koronától 100 koronáig terjedhető pénzbírsággal, behajthatlanság esetén megfelelő elzárással sújtatik. Szeretnők ha a szivar-gyári munkásnők is némi kedvezményekben részesítenének.

— **Néhány szó tüzoltóságunkról.** Greguss Antal tüzoltó alparancsnok és szertárkezelő állásáról lemondott s annak daczára, hogy lemondásának visszavonására tüzoltóink küldöttésgileg is felkérték, lemondását mégis fenntartotta. Nagy veszteség ez nemcsak tüzoltó egyletünkre, de az egész lakosságra is, mert Greguss Antal-

ban egy minden tekintetben kiképzett szaktüzoltót veszítettünk, ki 20 éven át testestől lelkestől sem fáradságot, sem időt sem anyagi áldozatot nem ismerő teljes odaadással szolgálta nem csak az egyletet, de az egész várost. Az ő érdeme a mostani tüzoltó szertár szakszerűnek mondható mintaberendezése, a milyennel alig dícselkedhetik egy vidéki tüzoltó egylet. Valóban gondolkodóba ejti az embert azon körülmény, hogy legtekintélyesebb polgáraink az egyletek vezetésétől visszalépnek, a mint nem régiben tette ezt Oszwald Gusztáv a betegsegélyző pénztár volt ügybuzgó s odaadó elnöke. Mi lehet ennek a visszavonulásnak oka? Akár hogy fürkesszük a dolgot, csak azon következtetésre kell jönnünk, hogy e két egylet vezetőjének hirtelen lemondásának oka csupán személyes sűrűdásokban kereshető. Kérnünk kell újból Greguss Antalt, hogy vonja vissza lemondását, már azon okból is, hogy az egylet 25 éves fenállását szándékozik megünnepelni, amikor ő reá mint szakemberre nagy szükség van.

— **Katholikus autonomia.** Hodruson a mult vásárnap lefolyt szavazáskor 368 szavazó közül leszavazott 298 és Timon Ákos jelölt 44 szótöbbséget kapott. Hegybányán 446 szavazó közül leszavazott 257 és gróf Zichy Jenő 237 szavazat többséget kapott. Tópatakon egyhangulag gr. Zichy Jenőre adták be a szavazatok. Steffultón, Kereskény és más községekben is nagy szavazat többséget nyert gróf Zichy Jenő úgy, hogy biztosra vehetjük, hogy Hont megyének ő lesz kongresszusi képviselője. Bálbányán ma, belvárosunkban pedig hetfőn, kedden és szerdán lesz a szavazás a város tanácstermében, melyre felhívjuk kath. hitsorsosainknak élénk érdeklődését.

— **Érdekes eset.** Hodrusbányán Stelczl Ádámnak két gyermeke él, kiknek sem nagyapjuk, sem dédapjuk többet nem él, de él anyjuk, két nagyanyjuk és három szépanyjuk, a negyedik szépanyjuk a mult évben halt el. A két gyermek neve Stelczl Ilona és Stelczl Pál, az anyjuk neve Stelczl Mária szül. Feldsam, a nagyanyjuk neve Feldsam Paula szül. Bartholome, a szépanyaik neve Batholome Zsuzsanna 71 éves, Filoncsok Zsuzsanna 68 éves, Stelczl Katalin 83 éves; a negyedik szépanya Pilez Zsuzsana mult év július havában halt meg. Ez az eset is mutatja, hogy a mi vidékünkön a nők hosszabb életűek, mint a férfiak.

— **A lövöldéről.** A folyó hó 18-án tartott lövészetnél 498 lövéssel 434 körengység éretett el 1 szög és 11 négyessel, Dr. Stuller Gyula 1, Ochtendung Ignác 1, Seidel Ágoston 3 négyest lött, Fiedler Gyula 1 szöget és 6 négyest. Az első díjat Fiedler Gyula, a másodikat Ochtendung Ignác nyerte el. Felhívjuk a lövészek és a lövészet barátainak figyelmét arra, hogy augusztus hó 8-án és 9-ikén a főlövészet lesz megtartva, az utóbbi napon 9-ikén, díjkezeséssel egybekötve. Hétfőn 9-ikén a lövöldén egyszerismind társasbéd is lesz, melyen mint értesülünk, a főispán is részt fog venni; igen kívánatos volna tehát, ha a lövészek legalább most, ez alkalommal lehetőleg teljes számban megjelenének, egyrészt az ünnepély fényét emelve, másrészt, hogy alkalmat nyujtsanak a főispánnak arra, hogy közelebbi érintkezés által megismerkedhesen az itteni társadalmi körökkel általán, a lövészeget tagjaival különösen, s nehogy tán a tagok kis számban való megjelenése azon benyomást keltsen benne, mintha nem egy virágzó életképes egylet ünnepi lakomáján, de egy haldokló egylet előre megült torán venne részt. Ez alkalommal nem hagyhatjuk fölemlítés nélkül azon igazán nagyon is elhanyagolt állapotot, melyet a Lövészet utca mutat. Ez állapotot eléggé jellemzi az, hogy az arra járó-kelők a vízlevezető árkot (rigolt) kénytelenek járdául használni — száraz időben —, mert az utca többi része akkor is járhatatlan! de már most, kérjük, hogyan közlekedjék arra emberfia, ha megnyílnak az ég csatornái?! Nagyszerű, szív- és lélekemelő behatással lesz az a vadonba illő ut a főlövészetre vonuló lövészekre, a társasbédre megjelenő főispánra; talán addigra mégis rendbeszedhetnék azt az utcát, hiszen a város reputációja forog kérdésben.

— **Vihnye fürdőn Anna bál lesz** ma Balogh Laczi zenekarának közreműködése mellett. A bálra városunkból is sokan ellátogatnak s az bizonyára fátyosan fog sikerülni, minek elérésére a rendezőség pagyban fáradozik.

Köszönetnyilvánítás.

Fogadják mindazok, kik felejtethetetlen férjem és illetve jó atyánk Clement Gyula elhalálzásának szomorú alkalmából részvétükkel enyhíteni iparkodták mély fájdalomukat, őszinte köszönetünket.

Özv. Clement Gyuláné és gyermekei.

HIRDETÉSEK.

Építkezőknek
ajánljuk kitűnő minőségű

czement burkolásainkat

bármily színű és diszes kivitelben; igen alkalmasak folyosók, konyhák, fürdőszobák stb. burkolására.

Elvállalunk mindennemű **czement és granit terrazzo munkát** a legegyszerűbbtől a legfinomabbig s a lehető leggyorsabb és legjobb kivitelről kezeskedünk.

Megrendelések az építkezési irodában vétetnek át.

Kiváló tisztelettel
WÜNSCH RÓBERT
vállalkozó.

202 szám

1897. Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a ezennel közhírré teszi, hogy a selmeczi kir. járásbíróóság 1897. évi 2725 számú végzése következtében Dr. Szél László selmeczi ügyvéd által képviselt Tennenbaum Rezső javára Tennenbaum Árpád ellen 500 forint s jár. erejéig fogatosított biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 556 forint 60 krra becsült kész gyermek öltönyök, szobabutor, 2 varrógép és bolti áruk és állványokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak. — Mely árverésnek selmeczi kir. jbiróságának 3255/1897 számú végzése folytán 500 forint tőkekövetelés, ennek 1898 évi június hó 1 napjától 6 % kamatai és eddig összesen 51 forint 55 krrban bíróság már megállapított költségei erejéig Selmezbányán leendő eszközzésére 1897. évi július hó 30-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107 és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni.

Kelt Selmezen 1897 évi július hó 21 napján.

Francisey Béla, kir. jbir. végrehajtó.

Tanítóképezdét végzett tanító, nevelői (korrepetitóri) állást keres a szünidei két hónapra akár helyben akár vidéken. Esetleg gymnasiumi tanulókat előkészítő javító vizsgálatokra Bővebbet a kiadóhivatalban.

218 vh. szám

1897. Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó, 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. törvényszék 1893 számú végzése által Priesner Jakab javára; Schäffer Róza és Simon ellen 285 forint, 300 forint és 150 forint tőke és járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás fogatosítása alkalmával bíróság lefoglalt és 1149 forint 90 krra becsült szeszes italok, bor, hordók, szobabutor, ruha, ág és fehérneműek, üvegek, poharak és könyvkövetelésekből álló ingóságok 285 forint, 300 forint, 150 forint tőke ezeknek a lejárat napjától járó kamatai 102 forint 10 krr megállapított eddigi 1 forint 90 krr jelen hirdetményi és az ez utáni költségek erejéig nyilvános árverés útján eladatnak. Mely árverésnek a selmeczi kir. járásbíróóság 3048 sz./p. 897 kiküldést rendelő végzése folytán Steffultón leendő eszközzésére 1897-ik évi július hó 26-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 106 §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Selmezen, 1897-ik évi július hó 16-ik napján.

Francisey Béla kir. jbir. végrehajtó.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy a legmodernebb igényeknek is teljesen megfelelőleg be-

szabóüzletemet

A nyári idényre

a legdivatosabb, tartósabb és finomabb különféle bel- és külföldi szövetekkel dúsan felszereltem és azok nagy választékban állanak a tisztelt közönség rendelkezésére.

A midőn ezt nagyra becsült tudomására hozni szerencsém van, egyúttal biztosíthatom arról, hogy üzletemben minden nemű öltönyök a legújabb és legdivatosabb kivitelben készülnek.

Becsés pártfogását kérve maradok kiváló tisztelettel
Czemmel György
szabóüzlet-tulajdonos.

Házeldás.

Egy egészen jó karban lévő, a felső rózsa utczában fekvő új földszintes ház, kerttel jutányos áron szabadkézbe eladó. Bővebbet megtudhatni: a kiadóhivatalban.

Bérbeadó bolthelyiségek.

A helybeli ujonnan épült apácza-zárda földszinti részében egy nagyobb és egy kisebb vagy mindkét üzlet-helyiség bérbeadatik.

Zárt ajánlatokat intézhetni

folyó évi augusztus 8-áig a selmeczi római katolikus plebániái hivatalhoz.

A közelebbi feltételek megtudhatók Ács József egyházi gondnok úrnál.

Mészárszék és vendéglő.

Van szerencsém tudomására hozni a n. é. közönségnek, hogy a Szt.-Háromság-téren levő

„Szarvashoz“ czimzett vendéglőt,

melyet eddig Hamrák Imre ur bérelt, átvettem és azt teljesen ujonnan berendeztem.

E vendéglőmben ezentul kitünő természetes borok, mindig fris, jégbehűtött sör, valamint izletes, egészséges ételek és szeszes italok kaphatók.

Ez alkalomból ugyanesak bátor vagyok a n. é. közönség becses emlékezetébe hozni, hogy a Szitnyai (Lauko)-féle házban lévő

mészárszékemben

friss, jó minőségű húst vágok ki.

Mindkét üzletemben főtörökvésem leend, hogy a mélyen tisztelt közönség igényeinek mindenben megfelelhessenek és hogy teljes megelégedését kiérdemelhessem.

Kérem tehát nagyrabecsült pártogását.

Kiváló tisztelettel

Balázs János,
mészáros és vendéglős.

Olcsó árusítás

Weisz Ignác fűszerkereskedésében

Deák Ferencz-utcza, (saját házában).

Miután sikerült Trauer Gyula ur fűszerkereskedésének összes bolti áruit igen jutányosan megvásárolnom, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy ezen czikkeket

felette olcsón, a bevásárlási áron jóval alul árusíthatom,

míg a készlet tart.

Ajánlom:

Vendéglős, czukrász és kávé urak figyelmébe az igen jó minőségű rum, cognac, sampanyer, különféle likőrökből álló készletet;

Az akadémiai, lyceumi, gymnasiumi hallgató uraknak és az elemi legtöbb iskolák növendékeinek rajz és mindenféle más papír, irkák, rajztablák, festékek, rajzeszközök, ecsetek, tinta és toll-készletet;

Az iparos és kereskedő uraknak üzleti könyvek (strazza, üzleti főkönyvek) és a vevők kis könyvecskéiből álló készletet; czipész uraknak, míg a készlet tart, bőrkészletet, melyet bevásárlási áron alul is árusítok; asztalos uraknak száraz- és reszelt olajfestéket;

A n. é. közönségnek pedig a különféle fűszerárak, kefék, festékek, stb. stbbiből álló készletet, míg az tart. Különösen figyelmébe ajánlom kitünő szűrő (filtrir) papirosom készletét.

Egyszersmind köztudomásra hozom, hogy Trauer Gyula ur összes könyvköveteléseit is megvettem és így tisztelettel kérem a t. adósokat, hogy kellemetlenségek elkerülése czéljából tartozásaikat nálam rendezni sziveskedjenek.

Az összes t. vevőknek könyvre még olcsóbban számítom árucikkeimet, mint Trauer Gyula ur tette. Szóval, ki üzletemben bevásárol, az bizonyára nem fogja ezt megbánni; miért is kérem, hogy jóhirű üzletemet meglátogatni sziveskedjenek.

Kiváló tisztelettel

Weisz Ignác

kereskedő.